

Het gespuis van de kluis

(Dreistes Stück im Greisenglück)

Blijspel in drie bedrijven

door

BERND GOMBOLD

Vertaling

Huib Drukker

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET GESPUIS VAN DE KLUIS (DREISTES STÜCK IM GREISENGLÜCK)** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **BERND GOMBOLD** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: 2004 © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Douwe - bewoner van het bejaardenhuis; in feite goedmoedig en altijd in voor 'n grapje, maar, ondanks z'n zeventig jaren, toch nog zeer weerbaar

Hein - zijn oudste zoon, ziekelijk gierig, ijskoud en zonder scrupules; nog net geen Neanderthaler, maar het scheelt niet veel

Beate - de echtgenote van Hein en diens slechte eigenschappen nog overtroevend; sympathiek is wel even anders

Sjoukje - hun beider dochter; een lief wezentje, opa Douwe adorerend en op haar beurt diens oogappel en enige toeverlaat

Gregory - vriend van Sjoukje; keiharde rocker en ook navenant gekleed; maar tegelijkertijd zo eentje van het soort ruwe bolster, blanke pit

Jozef - jongste zoon van Douwe; een regelrechte vlegel, c.q. macho, gelukszoeker, opschepper, onbetrouwbaar en genadeloos

Amalia - hoofdzuster, die de leiding heeft over het bejaardenhuis en de bewoners met haar tiranniek optreden terroriserend waar ze maar kan; resoluut, opvliegend, onberekenbaar en sadistisch

Fatima - van Turkse afkomst en manusje van alles; impulsief, schrikachtig, maar vooral ook begaan met het lot van de oudjes; Fatima zijn goede geest van die huis

Gerrit - lotgenoot van Douwe en diens goede vriend; helder van geest tot en met, maar speelt met opzet de getikte en doet dat met veel verve

Tine - eveneens huizend in dit bejaardenhuis; zo doof als 'n kwartel en zonder bril al helemáál hulpeloos; niettemin, op het gebied van intermenselijke relatie toch nog enigszins alert

Lettie - ietwat wulpse vlinder, over haar beste jaren heen en een mobiele voet-, haar- en cosmeticservice runnend; zich hoofdzakelijk oriënterend op bewoners van bejaardenhuizen

DECOR:

Het stuk speelt in een kamer van 'n bejaardenhuis. Er zijn geen tussentijdse decorveranderingen nodig en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de korte kant links is de terrasdeur, die ook als zodanig herkenbaar moet zijn. In de korte kant rechts de deur naar de douche en het toilet, in de brede achter wand de deur naar de gang, c.q. de andere kamers van het huis, de administratie, hoofdingang etc. Deze deur moet dusdanig gesitueerd zijn, dat er gemakkelijk met een serveer- of schoonmaakwagentje in en uit gereden kan worden. De kamer is eenvoudig ingericht met 'n bed, 'n tafel met twee stoelen en nog 'n aparte stoel, met ingebouwde po onder de zitting. Verder nog 'n dressoir en 'n nachtkastje. De complete inrichting is natuurlijk afhankelijk van de beschikbare ruimte ter plekke. Verder moet er ook een of ander iets zijn, waarin de bewoner 'n paar flessen drank kan wegmoffelen en wat levensmiddelen, zonder dat je op het idee zou komen, dat het daar verstopt is. Ook is nog 'n prullenbakje voorhanden en staat op het dressoir 'n oude cassetterecorder, alsmede een ingelijste foto van een ouder vrouwspersoon. Aan de muur hangen enkele oubollige schilderijen. Achter een daarvan steekt 'n prentbriefkaart uit Majorca. Daar waar het mogelijk is, staat en ligt allerlei klein prullaria in het rond, zodat een gestoord iemand, die de kamer voor een winkel aanziet, ook spullen vindt, die hij in z'n winkelwagentje kan deponeren.

Eerste bedrijf

Douwe ligt, aangekleed en wel, maar zonder schoenen, met wijd uitgespreide armen roerloos op de grond.

Fatima: (*rugwaarts op via midden, een schoonmaakwagentje op vier wielen naar binnen trekkend*) Goedemorgen, opa Stokvis! Hebben goed geslaapt zeker? Maar nu tijd voor opstaan. Fatima komen om te maak alles schoon! (*draait zich naar het bed toe, kijkt dan verder, ziet hem op de grond liggen, geschrokken*) Opa Stokvis! (*in zichzelf*) Waarom hij daar liggen? (*angstig*) Hij toch niet... (*ontzet*) O nee, morgen niks goed! Opa Stokvis gesterft! Waarom oude mensen altijd dood als Fatima komen? (*met blik ten hemel*) Bij Allah! Fatima beter kunnen blijven thuis in dat Turkije! (*roept nu in de open deur midden*) Zuster Amalia, (*zij legt als enige de klemtoon bij het uitspreken van die naam altijd op de "i"*) komen vlug, komen heel vlug! Opa Stokvis liggen op die grond en niks meer bewegen! (*weer terug*) Oh, wat Fatima doen fout...? Bij Allah, Fatima niks schuld! (*roept weer*) Vlug, zuster Amalia, komen vlug!

Amalia: (*op via midden, nors*) Wat is, wat is? Waarom sta je het hele huis bij elkaar te schreeuwen?

Fatima: (*wijst*) Zuster Amalia zelf kijken! Fatima komen binnen in kamer, om te maak alles schoon en dan opa Stokvis hier liggen! Fatima nergens aankomen en niks zijn schuld! (*jammerend*) Waarom oude mensen in bejaardenhuis altijd gaan dood?!

Amalia: (*bits*) Hou alsjeblijft op met dat gejammer, ja! Dat soort dingen hoort nu eenmaal bij ons beroep! En afgezien daarvan: vroeg of laat komen we allemaal aan de beurt! (*venijnig*) En aan deze hier is sowieso niets verloren. Die heeft toch alleen maar onrust gesticht. Dit doet 'm net goed, de oude schobbejak! (*trapt daarbij tegen z'n voetzolen*)

Douwe: (*veert omhoog*) Auwaaa!

Fatima: Aaaah... (*springt achteruit, valt daarbij op het bed, angstig*) Zuster Amalia... opa Stokvis nu al opstaan uit die dood? Dat..dat dan heel vlug gaan in christelijke wereld!

Amalia: (*woedend*) Dat had je gedacht! Het oude stinkdier heeft ons weer eens in de luren gelegd! (*schreeuwt*) Meneer Stokvis, staat u onmiddellijk op! Hoe durft u het in uw hoofd te halen ons zo'n schrik aan te jagen?!

Douwe: (*opstaand, z'n sloffen aantrekkend*) Blijft de vraag, wie hier wie verschrokken heeft! Lig ik hier op m'n gemak, en helemaal in mezelf

gekeerd, m'n yogaoefeningen te doen, komt u me even de stuipen op het lijf jagen. U mag verdorie blij zijn, dat ik 't overleefd heb!

Amalia: (*honend*) Yogaoefeningen? Om je te bescheuren! Ik laat me toch zeker geen oor aannaaien door zo'n neurotisch en onverbeterlijk oud vehikel!

Fatima: (*ook kwaad*) Opa Stokvis gemene opa zijn! Mij tweemaal schrikken heel veel! Ik er haast in blijven! (*begint nu het bed op te maken*)

Douwe: Zuster Amalia, u hebt me onafgebroken voorgeprevelde, dat ik eindelijk eens iets nuttigs met mezelf moest doen. En toen heb ik bij mezelf gedacht, probeer het eens met yoga, dat zal de zuster best leuk vinden. (*verongelijkt*) Ik vraag me af, wanneer je het hier ooit goed doet.

Amalia: Fatima, we zullen die oude dwarsligger z'n streken nog wel afleren. Voor straf krijgt hij 'n week lang niets anders dan 'n reuzelontbijt en verder twee weken dieetkost, met niet meer dan vijfhonderd calorieën per dag. Dat zal hem wel wat volgzamer maken. Eens kijken of we die oproerkraaiër niet terug in 't gareel krijgen!

Douwe: (*honend*) Vijfhonderd calorieën? Ha, wat wij hier per dag aan zogenaamde volwaardige maaltijden voorgezet krijgen, haalt die vijfhonderd niet eens! Het zal heus niet meer zolang duren voordat de eersten aan hongeroedeem de pijp uitgaan!

Amalia: (*woedend*) Wat? Ook nog brutaal worden? Fatima, hij komt 'n week lang niet van de kamer af! Ik laat de goede naam van ons huis toch zeker niet te grabbel gooien door zo'n opstandige vlegel!

Fatima: (*wegwenkend*) Zuster Amalia, huisarrest bij opa Stokvis niet veel halen uit. Als deur dicht, hij klimmen naar buiten over terras en trappen in vernieling bloemen. Beter deur laten open.

Douwe: Ja zeg, wat zijn dat voor toestanden? Ik betaal voor m'n verblijf toch zeker wel genoeg, dacht ik zo. In plaats van de Kluis, zou men het hier beter bejaardenhuis het Kruis kunnen noemen. Het is toch net alsof men hier in 'n gevangenis zit! Ofschoon ik daar in feite nog liever zou zijn. Gegarandeerd beter eten, 'n vriendelijker behandeling en dat alles dan ook nog op staatskosten.

Amalia: Kunt u krijgen! We hebben in de kelder nog 'n opberghok! Geknipt voor opstandige elementen als u! (*gemeen*) U trekt hier altijd aan het kortste eind, meneer Stokvis, knoop dat goed in uw oren!

Gerrit: (inmiddels op via midden, met krantje van 'n supermarkt, pakt het wagentje van Fatima en gaat daarmee, het als een winkelwagentje hanterend, door de kamer, pakt alles wat voor het grijpen staat en gooit dat op het wagentje; trekt Amalia aan 'n mouw) Juffrouw, waar liggen de aardappelen, die u vandaag in de

aanbieding hebt? En het wc-papier kan ik ook nergens vinden. Dat driedubbele, met 'n bloemetje op elk vel. In deze snertwinkel ligt nooit iets op z'n vaste plek! De volgende keer ga ik weer naar de super op de hoek!

Amalia: *(hem woedend het wagentje ontrukkend)* Je zou je hier eerder in een inrichting wanen, dan in een bejaardenhuis! Fatima, bind hem weer aan zin bed vast! Ik krijg het op de zenuwen van het gespuis in dit huis!

Fatima: *(bezwerend)* Maar, zuster Amalia, opa Gerrit toch hebben beetje Alzheimer. Hij altijd veel blij als hij kan winkelen. En Fatima immers alles ruimen op wat opa Gerrit koopt.

Gerrit: Ik krijg nog twee ons Edammer, dun gesneden. Of moet ik dat soms zelf doen?

Amalia: *(schreeuwt)* Fatima, sluit die idioot op in z'n kamer! Vanaf vandaag zal hier 'n andere wind waaien, dat beloof ik jullie! *(af via midden)* En ik wil niemand meer op de gang zien! *(knalt deur dicht)*

Fatima: *(ruimt het wagentje uit, terwijl Gerrit het weer bijvult)* Oh, zuster Amalia weer zijn als fakir, zij spuwen vuur! Waarom opa Gerrit ook altijd winkelen met wagentje van Fatima?

Douwe: Omdat wat wij hier te vreten krijgen zó slecht is, dat hij aan niets anders meer denken kán dan aan winkelen!

Fatima: Opa Stokvis niet eerlijk. Fatima toch niks schuld aan slecht eten! Fatima alleen maar horen hoe zuster Amalia altijd aan kok zeggen hij moeten koop spullen, waarvan datum oud is, omdat die zijn veel geprijsd af. Maar Fatima daar niks aan doen kunnen! Fatima hier alleen maar werken, van morgenvroeg tot vanavond laat, voor loontje van die honger. En dan ook nog veel geschrikt door opa Stokvis, die liggen als zijn dood. *(Gerrit iets afnemend en het weer terugzettend)* En opa Gerrit nu niks meer winkelen.\

Fatima: moeten brengen ontbijt op die kamers en ook nog extra werk hebben met ontbijt van die reuzel voor opa Stokvis. *(Gerrit al af dirigerend via midden en met het wagentje achter 'm aan)* En opa Gerrit nu nokken af naar zijn kamer.

Douwe: *(in zichzelf grinnikend)* Zo, zuster helleveeg hebben we dan toch maar weer eens in de rooie zone gekregen! Wie wind zaait, zal storm oogsten!

Sjoukje: *(vanachter terras deur roepend)* Grootvader, is de kust veilig?

Douwe: *(deur openend)* Sjoukje, je komt als geroepen!

Sjoukje: *(opkomend, met rugzak om, bezorgd)* En, grootvader, is er soms stront aan de knikker? Ik wilde net via de hoofdingang binnenkomen, toen zuster Amalia de deur dicht sloeg en afsloot. "Geen visite", schreeuwde ze nog, met 'n gezicht, alsof ze me wilde

opvreten! Die turboheks kan je aankijken met 'n paar ogen, waarvan je kippenvel krijgt! Nog 'n geluk, dat uw kamer op de begane grond ligt, met 'n terras ervoor, anders zou ik u nog niet eens kunnen bezoeken. (*vorsend*) Dat heeft toch zeker niets met u te maken, of wel soms?

Douwe: (*onschuldig*) Och, zijdelings misschien. Maar niets om je zorgen over te maken.

Sjoukje: (*haar rugzak uitpakkend*) Gelukkig maar. En kijkt u eens, hier zijn verse broodjes, jam, beleg en boter, zoals steeds. Het komt allemaal zo uit de winkel.

Douwe: Ha, die spullen kan ik goed gebruiken, m'n kind, want ik moet aannemen, dat me hier karige dagen te wachten staan.

Sjoukje: Dus toch problemen? Alweer met zuster bloedzweer?

Douwe: Wat dacht je! Dat kreng is van plan me te laten verhongeren!

Sjoukje: (*z'n wang strelend*) Arm grootvadertje! En dan te bedenken, dat u het bij ons thuis zo mooi zou kunnen hebben, als mijn ouders zich niet zo idioot zouden gedragen.

Douwe: Ik heb 't al eens onder één dak geprobeerd met je ouders, maar dat is volkomen mislukt.

Sjoukje: Ik trek binnenkort ook uit. Mijn vader is de gierigheid in persoon. Tegenwoordig staat hij, als ik 'n telefoontje pleeg, met de stopwatch naast me en z'n nieuwste tick is water besparen. Als ik langer dan vijf minuten onder de douche sta, draait hij de hoofdkraan dicht. Laatst stelde hij zelfs voor, dat ik, als hij eens in de veertien dagen 'n bad neemt, zijn water zou benutten. En ma zou er daarna ook nog in kunnen. Maar ik heb 't nu wel gehad. Gregory en ik willen samen 'n huis huren. We zijn er althans naar op zoek. En een dezer dagen zal ik ze dat thuis wel vertellen.

Douwe: Zeg, over Gregory gesproken: wanneer kom je 'm eindelijk eens voorstellen?

Sjoukje: (*verlegen*) Ja eh, dat komt nog wel, grootvader. Ik beloof 't u.

Douwe: Breng 'm toch gewoon 'n keer mee. Of moet hij niets hebben van oude mensen?

Sjoukje: Onzin! Maar hij is eh... ik bedoel, hij ziet er nogal eh... Och, ik weet niet hoe ik u dat moet uitleggen. Maar het is in elk geval een heel aardige knul.

Douwe: Nou, dan moet je 'm ook meebrengen.

Sjoukje: Doe ik, grootvader, doe ik. Maar nu moet ik echt weer gaan hoor.

Douwe: (*haar geld toestoppend*) Hier, voor de boodschappen. De rest mag je houden.

Sjoukje: Oh, dank u, dat kan ik goed gebruiken.

Douwe: Maar kind, je zou ook het leeg goed kunnen meenemen. (*haalt lege bier- en jeneverflessen tevoorschijn uit 'n verstopplaats, waar niemand die zou vermoeden*) Zeker is zeker. Dat canaille heeft hier allang niet meer gesnuffeld, dus ik verwacht, dat ze elk moment wel weer 'n razzia zal komen houden. (*haar 'n briefje gevend*) En hier heb je het lijstje voor de volgende boodschappen.

Sjoukje: (*lezend*) Bier, wijn, jonge klare, snuiftabak en sigaren! Grootvader, wat moet dat?

Douwe: Volgende week ben ik jarig en word ik geacht hier te trakteren.

Sjoukje: O ja, dat weet ik! En ik heb ook al 'n mooi cadeautje voor u!

Douwe: (*vrolijk*) Je mag voor me meebrengen wat je wilt, als 't maar geen pocketboekje met een of ander krimiverhaaltje van Havank is, want dat krijg ik al sinds twaalf jaren van je ouders.

Sjoukje: (*flessen in de rugzak stouwend*) Dat weet ik. En u hebt er nog drie tegoed, want mijn vader heeft eens ooit 'n serie van vijftien voor 'n appel en ei van 'n uitverkoop meegebracht. Maar luister, grootvader, nu moet ik echt gaan, want ik heb 'n afspraak bij Radio Blits. Ik ga daar volontairen. Vooropgezet natuurlijk, dat ze me aannemen.

Douwe: Je gaat daar volo wat?

Sjoukje: Ik ga daar in opleiding en vandaag presenteer ik hen m'n eerste verhaal, dat ikzelf geschreven heb. Mijn vuurdoop, zo te zeggen.

Douwe: Aha. Maar zou je me dat dan niet beter eerst eens kunnen laten lezen?

Sjoukje: Daar is het nu te laat voor, grootvader. Maar ik had wel gedacht, dat u geïnteresseerd zou zijn, (hem 'n blaadje gevend) daarom heb ik er 'n kopie van gemaakt. Alstublieft. Maar nu moet ik echt weg, anders mis ik die afspraak. (*af via links*) Jeetje, ik ben er helemaal door uit m'n doen. Tot ziens, grootvader!

Douwe: Tot ziens, Sjoukje! (*de boodschappen ergens verstoppend*) Als ik dat kind niet had, was ik hier allang verhongerd!

Fatima: (*op via midden, met dienblad*) Zo, hier die ontbijt voor opa Stokvis. Fatima niks maken zelf, maar zuster Amalia. (*het aanwijzend*) Dit koude thee van die brandnetel, hier dipje reuzel en dit het brood zijn van oma Beerkens, toen die vier dagen geleden niks geëet. Als Fatima tegen zuster Amalia zeggen opa Stokvis niks kan bijten die harde brood, zuster Amalia schreeuwen: opa houden op met maken onzin, hij dan meer tijd voor kauwen. (*nu iets zachter en samenzweerderig*) Fatima zelf hebben boterham van vers brood, met kaas van die geit en knoflook. (*plastic zakje tevoorschijn halend*)

Fatima geven opa helft van boterham. Fatima medelijden met opa Stokvis hebben, ofschoon hij mij altijd jagen doodschrik op die lijf.

Douwe: *(afwerend)* Nee nee Fatima, alsjeblieft niet. Jij moet hier hard werken en hebt dat brood zelf nodig.

Fatima: Misschien opa Stokvis brood kunnen soppen in thee van die brandnetel. Dan niks meer veel hard.

Gerrit: *(op via midden, het serveerwagentje van Fatima voor zich uit duwend, waarop nog een aantal dienbladen met ontbijt)* Zeg juffrouw, de worst, die ik hier gekocht heb, smaakt ranzig, de melk is zuur en de kaas beschimmeld. Ik kom alles terugbrengen en wil m'n geld terug. *(begint de dienbladen van het wagentje af te halen)*

Fatima: *(hem dat haastig belettend)* Niks ranzig en niks zuur! Opa Gerrit houden op, anders ik roepen zuster Amalia!

Gerrit: *(weer af met het wagentje)* Alles door elkaar in de rekken en geen kundig personeel. Ik ga m'n beklag doen bij de filiaalleidster!

Fatima: *(nog met 'n dienblad achter hem aan)* Opa Gerrit blijven staan! Fatima moeten rondbrengen ontbijt! Opa Gerrit! *(deur dicht)*

Douwe: *(slaat met het harde stuk stokbrood op de tafelrand)* Hiermee kun je iemand 'n gat in z'n hersens slaan! Maar als dat stuk schrikdraad denkt met ons te kunnen doen wat ze wil, heeft ze het toch mis! *(opent deur links, werpt het stuk brood met 'n grote boog naar buiten)* Die kraai kan me de bout hachelen! Ik heb wel wat beters achter de hand! *(gaat naar de verstopplaats, begint er z'n eigen spullen uit te halen, als er wordt aangeklopt; stopt gehaast alles terug)*

Tine: *(opkomend via midden)* Goedemorgen, meneer Stokvis. Mag ik even storen?

Douwe: *(ogen ten hemel)* Mevrouw Beerkens! Het zal niet waar zijn! U komt toch zeker niet weer voor die seniorenclub? Ik kan 't haast niet meer horen!

Tine: Nee nee, ik wil u niet lang storen. Ik kom alleen maar even langs voor onze seniorenclub "met zang en dans nog heel wat mans". U bent namelijk de enige in huis, die nog niet meedoet.

Douwe: *(met meer volume)* Mevrouw Beerkens, doet u me alstublieft 'n plezier en zet uw gehoorapparaat in werking!

Tine: *(verheugd)* Echt waar? U komt erbij als versterking? Dat doet me bijzonder veel plezier! Zuster Amalia heeft namelijk gezegd, het op prijs te stellen als alle inwoners meedoen en bij het kennismakingsbezoek van de nieuwe burgemeester 'n dansje zouden opvoeren.

Douwe: *(in zichzelf)* Een seniorendansje voor de nieuwe burgemeester wil de draak dus ook nog! Dat stuk venijn kan me wat! *(tot Tine)*

Luister, mevrouw Beerkens! Deze jongen gaat geen lid worden van uw senioren-oude-wijvenkransje. En aan zuster braakmiddel kunt u doorgeven, dat ze zelf, met In bezemsteel tussen d'r benen, voor de burgemeester kan gaan rondspringen!

Tine: (*opgetogen*) Meent u dat echt? U wilt ook nog voor de burgemeester gaan zingen? Dat is wel héél aardig van u! En dat zal best 'n succes worden, want u hebt een heel mooie stem. Dat heb ik vaak genoeg gehoord als u in bad zit.

Douwe: Mevrouw Beerkens, alstublieft, begrijpt u het toch. Dat seniorenclubje en die dansjes en liedjes van u, daar vind ik nu eenmaal geen fluit aan!

Tine: (*verlegen*) Echt waar, meneer Stokvis? U wilt met me uitgaan? (*grijpt z'n hand, streelt die*) Dat is werkelijk ontzettend charmant van u!

Douwe: (*trekt z'n hand terug*) Mevrouw Beerkens, u zou beslist eens een nieuwe batterij voor uw gehoorapparaat moeten proberen!

Tine: (*opgewonden*) Ik zou ook nog voor u moeten poseren? Schalkie, schalkie! Maar waarom ook eigenlijk niet? (*komt nog dichterbij*) Ik heb immers allang gemerkt, dat u de laatste tijd meer dan gewone belangstelling voor me hebt.

Douwe: (*smekend*) Mevrouw Beerkens, probeert u toch in godsnaam dat hoording van u weer op gang te krijgen! U was daarin voorheen naar mijn idee bekwamer!

Tine: Wij met z'n twee één kamer? Ja ja, meneer Stokvis, als wij één kamer samen hadden, zouden we 'n smak geld kunnen sparen. (*zich tegen 'm aanvleidend*) En voor mensen van onze jaargang leeft het leven zich dan ook 'n stuk gemakkelijker.

Douwe: (*zich van haar bevrijdend*) O nee dame, dat lijkt me niet zo'n goede gedachte. Dan heb ik toch al wel eens 'n beter ideetje gehoord.

Tine: (*grijpt weer z'n hand*) 'n Beetje gestoord? Jij? Wie durft nou zoiets te beweren? En áls 't al zo zou zijn, wat dan nog? Op onze leeftijd zijn zulke dingen toch niet meer belangrijk. En weet je, Douwe, dan moet je me van nu af aan maar Tine noemen, nietwaar?

Douwe: (*zich weer losmakend*) Kom kom, mevrouw Beerkens, zo werkt dat niet. Zoekt u maar weer mooi uw kamer op. Gaat u maar 'n bakje koffie brouwen.

Tine: In m'n oude kloffie trouwen? Och kom, Douwe, je maakt natuurlijk 'n grapje. Maar dat trouwen is geen slecht idee. Hebben ze hier, als we gaan samenwonen, tenminste niets te kletsen. Ik zal 't er wel eens met zuster Amalia over hebben. Maar eh, dan ga ik nu en zien we elkaar om tien uur in de recreatiezaal voor de eerste dansoefening met de seniorenclub.

Gerrit: *(met serveerwagentje op via midden, er weer van alles op ladend, dan, zoekend)* En waar mogen ze nu weer met de bananen gebleven zijn? *(tot Tine)* Zeg eens, juffrouw, wanneer denkt u van deze ballentent nu eens ooit een volwaardige super in elkaar te flansen?

Tine: Zeker, meneer van Kasteren, het bejaardendansen. Natuurlijk! Om tien uur in de recreatiezaal.

Gerrit: *(grist Tine de bril van haar neus)* Wat kost dit ziekenfondsframe? Ik vind 't best wel aardig.

Douwe: Niet haar bril, Gerrit, anders ziet ze ook nog slecht! Niet haar bril!

Tine: *(opgetogen)* Ja ja, het is onze beider wil. *(Geert tegen zich aandrukkend)* Precies zoals je zegt, Douwe!

Fatima: *(inmiddels op via midden, meteen alles terugleggend en Tine haar bril teruggevend)* Opa Gerrit niet altijd stelen wagentje voor boodschappen! Fatima moeten werken en als niet klaar op tijd, zuster Amalia veel kwaad. Fatima niet kunnen overal achteraan springen!

Tine: Maar natuurlijk, Fatima. Jij mag ook komen meezingen. *(af via midden)* Om tien uur is repetitie in de recreatiezaal.

Fatima: Fatima voor krijgen van habbekrats niks zingen, maar werken. *(hem 'n handvol pillen gevend)* Hier, dagelijkse rantsoen pillen voor opa Stokvis. En zuster Amalia zeggen: allemaal slikken!

Douwe: *(een al half met pillen gevulde plastic zak uit de kast halend, de nieuwe pillen erbij gooiend, honend)* Maar zeker, van zuster Amalia slikken we alles! *(de zak op z'n hand wegend)* Hiermee kun je gadsamme 'n hele stad plat krijgen!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto